

[Glensgård.]

lene frem fra trafikministeriet, så skatte- og afgiftsministeren kan se, at danske vognmænd har gjort det, som jeg nævnte her, med hensyn til overvægten.

Jeg er dog noget forskrækket over, at hr. Kampmann ikke er klar over, at danske vognmænd i den grad hidtil har set bort fra akseltrykket, men det er altså de faktiske forhold. Det var ikke nogen speciel tilkendegivelse fra mig om, at jeg fandt det rigtigt. Jeg sagde bare, at sådan var de faktiske forhold.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Ministre tiltales efter forretningsordenen med titel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. L 118. Fremsat 22/3 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Forslaget går ud på, at der nedsættes en kommission til at forberede en reform af vurderingsapparatet. Kommissionen skal sammensættes af 16 politikere og 4 sagkyndige – de 16 politikere kunne jo sådan set også være sagkyndige – og betænkningen skulle afgives inden den 1. september 1977.

Regeringen kan ikke støtte dette forslag. For det første på grund af sammensætningen af kommissionen. For det andet på grund af en helt urealistisk tidsfrist. Og for det tredje – og det er nok det væsentligste – fordi min forgænger selv har nedsat en arbejdsgruppe, der bl. a. har den opgave, som hr. Glistrup her har foreslået. Denne arbejdsgruppe arbejder roligt og

fornuftigt med forslagene på en måde, som vi foretrækker.

Karl Nielsen (S):

Forslagsstillerne til det foreliggende lovforslag foreslår nedsat en kommission på 20 medlemmer til at undersøge og fremkomme med en betænkning om den fremtidige lovgivning vedrørende en ejendomsvurderingsreform.

Socialdemokratiet finder forslaget inderlig overflødig, idet den tidligere skatteminister i sidste samling lod nedsætte en arbejdsgruppe til at undersøge og fremkomme med forslag til en vurderingsreform. Allerede af den grund afviser socialdemokratiet forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Der er måske ikke grund til at sige noget om dette lovforslag, der er en genganger. Jeg kan henvise til en væsentlig del af det, jeg sagde den 10. februar 1976, Folketingstidende 1975-76, sp. 5655-5656. Jeg vil bare lige føje til, at 16. alm. vurdering er i gang nu, og der er derfor for mig at se ikke nogen synderlig grund til at nedsætte et særligt udvalg, der skulle tage sig af disse ting, så meget mindre som ministeren har en arbejdsgruppe, der sidder for at tage sig af det. Jeg skynder mig at føje til, at vi gerne ser, at der kommer det bedst mulige ud af vurderingerne, at de gennemføres på det bedst mulige grundlag, men vi tror ikke, at det, der er foreslået her, er vejen frem.

Aksel Pedersen (V):

Jeg kunne sådan set klare det meste med at sige »ditto« til det, der lige er blevet sagt, men jeg skal også gøre det meget kort.

Det, der får mig herop, er, at de vurderinger, vi har, nok kan siges ikke at være tilstrækkeligt gode til så stor en belastning, som de efterhånden skal køre med i vor skattelovgivning. Når jeg kommer herop, så er det mere for at gøre opmærksom på, at havde man gennemført venstres forslag om en kontantvurdering, ville vi på en anden måde være kommet til at arbejde med nogle tal, som havde en større relation til virkeligheden og til gengæld en knap så stor betydning i forhold til den lovgivning, vi har, fordi det var tal på et nok så lavt niveau.

Bollmann (CD):

CD er ikke uenig i forslagsstillernes opfattelse af, at hele systemet omkring ejendoms-

[Bollmann.]

vurderingerne bør tages op til nærmere overvejelse. Vi er dog ikke overbevist om, at det af fremskridtspartiet fremsatte forslag er den rigtige måde at gøre det på. Bl. a. må man sige, at sammensætningen af kommissionen virker ret tilfældig. I øvrigt kunne man spørge, hvorfor der skal nedsættes en kommission, når der i bemærkningerne står, hvad denne kommission egentlig skal nå frem til. CD kan på det foreliggende grundlag ikke støtte forslaget.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes virkelig, at fremskridtspartiet er meget fantasirigt. Hvis min hukommelse ikke snyder mig, så har man foreslået 16. alm. vurdering undladt, man har foreslået den udsat, man har foreslået at afskaffe grundskatterne, man har foreslået at nedsætte dem – hvis jeg skulle have nævnt for meget, kommer fremskridtspartiet nok med resten af forslagene – og nu vil man have en kommission.

Det er mig altså desværre med min bedste vilje ikke muligt at tage forslaget så forfærdelig seriøst. Vi er da enige i, at der skal kigges på problemerne omkring ejendomsvurderingen, men jeg har forståelsen af, at det er regeringen i god gang med, og det er vi sådan set tilfredse med.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne vil ikke totalt afvise dette forslag. Men har det ikke fået en lidt uheldig udformning? Vi deler ikke fremskridtspartiets tro på en kommission, når vi skal se på ejendomsvurderingen.

Det er da klart, at der godt kunne gennemføres fornuftige reformer. Man behøver ikke at sidde og skrive alting med blyant mere. De moderne maskiner kan også tages i anvendelse i denne forbindelse. Det er klart, at en fornuftig rationalisering, en betjening med mere moderne maskiner – og så får vi jo også efterhånden en boligregistrering, som kan give løbende oplysninger, som også kan bruges til en ejendomsvurdering – må med i billedet.

Så har jeg for øvrigt sådan en egoistisk tanke også i denne forbindelse. Det er, at når kommunisternes forslag om indefrysning af værdistigninger på jord og fast ejendom bliver gennemført her i folketinget, så vil det være praktisk, at man får en ejendomsvurdering hvert år, således at vi løbende kan registrere disse værdistigninger. Det er klart, at det også

kræver, at man tager den moderne teknik i anvendelse.

Vi vil da tage forholdsvis positivt på forslaget i udvalget og prøve på at få det ud af det, som svarer til den linje kommunisterne står for.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Makkerparret hr. Hagen Hagensen og hr. Ole Olsen har naturligvis ret i, at 16. alm. vurdering er i gang. Men jeg tror ikke, at selv to så store optimister kan have den forventning, at 16. alm. vurdering vil føre til, at problemerne omkring ejendomsvurderingen her i Danmark dermed bliver endegyldigt løst, således at vi med den måde, som 16. alm. vurdering nu engang foregår på, finder frem til de helt rigtige resultater vedrørende samtlige det syvcifrede antal ejendomme, vi har her i landet.

Det er således, at vurderingssystemet i praksis ikke fungerer, som det burde gøre, fordi det er tilrettelagt efter præcis den samme baggrund, som var gældende, dengang Danmark var et lille, statisk landsbysamfund, hvor de enkelte vurderingsmænd virkelig kendte alle ejendomme i deres distrikt, og hvor disse var så nogenlunde ensartede og stort set skulle vurderes ud fra deres værdi som landbrugsbedrifter. Sådan er forholdene jo slet ikke i dag med de tusinder af sommerhusgrunde, med de meget specielt udviklede fabriksejendomme, vi har, med ejerlejligheder, etageejendomme og parcelhuskvarterer osv. osv. Derfor tiltrænges der i allerhøjeste grad en oprydning på dette område.

Jeg var selvfølgelig glad for at høre, at skatteministeren kunne fortælle, at der i hvert tilfælde i skatteministeriet før hans tid var gjort en god gerning, nemlig at der var nedsat et arbejdsudvalg, som skulle tage sig af det. Jeg vil da meget gerne høre dels, hvem der sidder i dette arbejdsudvalg, ikke navnene, om de hedder Petersen eller Jensen, men hvilken baggrund de har, dels hvornår man forventer at arbejdsudvalget bliver færdigt.

Det er imidlertid traditionelt således her i Danmark, at ejendomsbeskatning, og dertil knytter vurderingen sig jo meget nøje, er et felt, som er meget stærkt politisk inficeret. Når man ser på afstemningstallene i de sidste 2-3 år i sager vedrørende ejendomsbeskatning her i folketinget, så må man erkende, at den hårfine

[Glistrup].

balance, der har præget tidligere tider, ikke er blevet mindre, og at der derfor i allerhøjeste grad er brug for, at der er politikere med.

Det fik så skatteministeren til at reagere på den måde, at han sagde: ja men politikere, det må være i modsætning til sagkyndige. Jeg ved godt, at vi har skrevet, at vi synes, at skatteministerens parti skal have tre medlemmer af udvalget, og at man muligvis ikke kan finde tre sagkyndige inden for socialdemokratiet. Men der står jo ikke, at de tre, som socialdemokratiet udpeger, skal være socialdemokrater alle sammen. Hvis de vil udpege nogle fremskridtsfolk, skal vi meget gerne skaffe nogle, som er sagkyndige på feltet og samtidig har den fornødne politiske indsigt i, hvordan tingene skal fungere.

Skatteministeren havde imidlertid også en anden indvending imod vort forslag, nemlig den tidsfrist, der var sat. At man virkelig skulle kunne løse problemerne sådan i løbet af sommertiden inden den 1. september 1977, det er efter skatteministerens mening alt for hurtigt, så hurtigt kan man skam ikke klare tingene. Nå, når man ellers skal have noget i gang fra skatteministeriets side, så plejer man jo at kunne jage det igennem inden for nok så korte tidsfrister, hvad vi senest har set et eksempel på ved behandlingen af punktet på folketingets dagsorden her i dag om denne enorme obligationsrenteregistrering, som man vil have i orden inden den 1. juli 1977.

Men det siger sig selv, at skulle det være sådan, at vi kunne mødes i et kompromis med det andet store parti her i salen, som vi har flertal sammen med, om, at det skal være den 1. oktober i stedet for den 1. september, eller den 15. august for den sags skyld, for nu at tale i det sprog, skatteministeren anvendte ved det foregående lovforslag, ja, så er vi da i allerhøjeste grad forhandlingsvillige. Den 1. september er ikke en hellig dato – for at bruge udtrykket fra det foregående forslag – men på den anden side må der være en vis ræson i, at man skal nå til arbejdets ende på et vist tidspunkt. Som en tidligere statsminister har sagt, har vi det jo alle sådan, at vi alligevel ikke får skrevet vores skolestil før aftenen inden den skal være færdig, og derfor kan vi lige så godt sætte en nogenlunde snert tidsfrist.

Af de indvendinger, der har været gjort, har jeg vist derefter kun tilbage indvendingen fra centrum-demokraten – det kommunistiske ind-

læg indeholdt jo ingen egentlige indvendinger mod fremskridtsforslaget. Fra centrum-demokraternes side blev det også påpeget, at man syntes, det var overflødig med en kommission, når fremskridtspartiet allerede havde løst problemet. Ja, det kan repræsentanten for centrum-demokraterne selvfølgelig have så evig ret i, men der er jo bare det lille problem, som plager os og plager dette land konstant, nemlig at fremskridtspartiet mangler disse 63 mandater i at have flertallet herinde. Derfor bliver vi nødt til at gå omvejen over kommissionen, så vi i fred og ro kan overbevise de andre, de fornødne manglende stemmer, om, at også på dette område er fremskridtstankerne de helt rigtige til løsning af problemerne. Det bliver forhåbentlig kun en kort tid, vi bliver nødt til at gå de omveje, men vi bliver altså nødt til det indtil videre; dermed være også besvaret centrum-demokratens indlæg.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, at der i forslaget fra fremskridtspartiet nok peges på et problem, som vi ikke bør lukke af for, nemlig om vor vurdering er helt rigtig. Venstre har jo også, som det er anført tidligere, været inde på dette spørgsmål. Jeg synes, at vi fortsat skal beskæftige os med det. Især synes jeg, at der er grund til at fæste sig ved det, som fremskridtspartiet taler om her, en glidende vurdering, så vi ikke får 4 år imellem hver vurdering, der jo nok i en inflationsstid kan komme som noget af et chok.

Om selve forslaget skal jeg kun sige, at det kan vi ikke støtte. Der er efter vor mening en klar opdeling i den slags sager. Undersøgelsen bør ligge hos eksperterne, afgørelsen her i folketinget. Ved at pege på, at man skal have 3 medlemmer fra socialdemokratiet, 2 medlemmer fra fremskridtspartiet, 2 fra venstre og 1 fra hvert af de andre, har man låst det helt fast til partierne, og dér har partierne ikke noget at gøre. De har noget at gøre med en vurdering af det, som eksperterne lægger frem.

Forslaget kan jeg altså ikke støtte, men jeg synes, at tanken om den glidende vurdering er interessant.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet er enig i det synspunkt, at en modernisering af ejendomsvurderingen i høj grad er tiltrængt. Det må være muligt igennem edb-behandling og i det hele taget på maski-

[Ib Christensen.]

nelt grundlag, om jeg så må sige, og på grundlag af de stedfundne handler at foretage en hurtigere og mere professionel og sikrere ejendomsvurdering. Vi er også enige i det synspunkt, at det vil være rimeligt og rigtigt at gå over til årlige vurderinger.

Vi finder derimod, at kommissionens sammensætning i allerhøjeste grad er uegnet. Det gælder ikke, fordi det er dette forslag, men det gælder generelt, at vi mener, det er en uting, at politikere lader sig placere i såkaldt sagkyndige kommissioner. De bør bestå af eksperter, folk fra ligningsdirektoratet, gerne ejendomsmæglere, folk fra Datacentralen, vurderingsfolk, økonomer o. lign. Vi tager til efterretning, at ministeren har oplyst, at der er blevet nedsat en arbejdsgruppe til at behandle disse ting.

Kommer der ikke andet ud af denne debat, så kan der vel komme en konstatering af, at der synes at være sympati i folketinget for at gå over til et mere moderne og professionelt vurderingssystem og eventuelt at gå over til årlige vurderinger.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Mens fremskridtspartiet er ude på omvejen, kan vi jo besvare de to spørgsmål, hr. Glistrup stillede.

Først spørgsmålet om, hvornår arbejdsgruppen kunne være færdig. Det hedder i kommissoriet, at den skal være færdig så tidligt, at eventuelle lovforslag kan fremsættes i god tid inden 17. alm. vurdering. Det er jo sådan set det, det drejer sig om.

Derefter blev der spurgt om arbejdsgruppens sammensætning. Her kan jeg oplyse, at den er sammensat af repræsentanter for ministeriet for skatter og afgifter, indenrigsministeriet, boligministeriet, økonomiministeriet, finansministeriet, administrationsdepartementet, statskattedirektoratet, de kommunale organisationer og vurderings- og skyldrådsforeningen. Til formand er udpeget statsskattedirektør Westberg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Jeg er glad for, at skatteministeren fremkom med de oplysninger, som kom i det sidste indlæg.

For det første det med tidsfristen: i god tid før 17. alm. vurdering. Så ved vi jo så udmærket, hvordan vi får dårlig tid, for det har jo været noget, som har været slagordet, jeg er

lige ved at sige helt tilbage til 2. eller 3. vurdering, at nu skal vi have noget frem i god tid inden 4. vurdering eller i god tid inden 5. vurdering eller i god tid inden 10. vurdering. Så har man altså ikke kunnet få gjort sig færdig, fordi det er sådan en slap tidsfrist, og så kommer politiske vanskeligheder, fordi det er så ømtåleligt et område, som det er.

Derfor vil jeg opfordre ministeren til at stramme denne tidsfrist ganske betydeligt, for nok er det et stort arbejdsområde, man skal igennem, men hvis man virkelig laver et koncentreret arbejde, så må det også være muligt, at man kan få det færdigt i hvert tilfælde i indeværende kalenderår. Det skal altså være en opfordring til ministeren om at stramme denne frist.

Endnu mere forfærdet var jeg imidlertid over det andet led i ministerens svar. Så ganske og aldeles typisk, at denne kulegravning, denne bearbejdelse, der nu foregår, skal foregå imellem nogle, der har den fælles baggrund, at de har siddet og kigget på det fra et eller andet offentligt kontor! Har man da ikke opdaget, at problemerne omkring faste ejendomme har helt andre og mange flere perspektiver end dem, som man kan anskue fra en kontorstol, hvad enten det er i et ministerium, i et statskattedirektorat eller ude i en kommune? Hvorfor har man ikke fået nogle praktiske folk med, som virkelig ved, hvor skoene trykker? Bevares, det er da helt i orden, at man også har nogle med fra statsskattedirektoratet eller ministeriet for skatter og afgifter, eller hvem man vil have med, men det må ikke være det dominerende. Sagen kører ud på et skævt spor, og vi kommer meget, meget let til at få et utilfredsstillende arbejdsmateriale.

Og så er der altså disse teorier fra engang i 1740'erne, som hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Ib Christensen docerede heroppefra, om, at det skal være embedsmændene, der sidder og kulegraver dette, og så kommer de folkevalgte ind på en anden led i det. De folkevalgte får helt ødelagt deres mulighed for at øve indflydelse på det, virkelig gå til bunds i det, når man kører på disse for længst forældede og aldeles utilfredsstillende teorier, som man fra det radikale venstres og retsforbundets side gjorde sig til talsmand for heroppefra.

Jeg må i allerhøjeste grad, også efter ministerens sidste indlæg, fastholde det af fremskridtspartiet fremsatte forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Glistrup opbygger efterhånden et mærkeligt verdensbillede. Jeg har aldeles ikke sagt, at eksperterne nødvendigvis skal være ansat i dansk statsadministration eller i den kommunale skatteadministration. Jeg kan udmærket forestille mig nogle eksperter, der ikke er ansat i nogen administration. Jeg kan udmærket forestille mig en ekspert, der f. eks. er praktisk landmand ved siden af. Jeg har ikke antydning af noget som helst andet. Det er fri fantasi, hr. Glistrup.

Ib Christensen (DR):

Jeg nævnte udtrykkelig, ligesom der står i fremskridtspartiets forslag, ejendomsmæglere som en gruppe, der kunne være repræsenteret. Jeg nævnte Datacentralen, jeg nævnte vurderingsfolk, og jeg nævnte økonomer og tænkte i den forbindelse ikke mindst på uafhængige økonomer – selv om nogle af dem eller enkelte af dem måske kunne være offentligt ansatte. Det er ikke et spørgsmål, om det er offentligt eller ikke-offentligt ansatte, men det er et spørgsmål, om det er folk, der er kompetente til det job, der her skal gøres.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Da de sidste to indlæg var særdeles nært sammenfaldende, så må jeg notere mig, at jeg åbenbart har været for komprimeret i min fremstilling, for jeg har ikke villet sigte hverken de radikale eller retsforbundet for specielt at ville have embedsmænd. Det, jeg i den del af mit indlæg tog sigte på, var, at de tog så kraftigt afstand fra, at politikere kan være med straks fra starten, hvor ideerne fødes, hvor man finder frem til arbejdsmaterialet. Det var det, kritikken af de to partier gik på.

Jeg beder dem undskylde, hvis overgangen fra den del af kritikken, som var tænkt rejst alene mod skatteministeren eller mod hans forgængere, nemlig at man i det konkrete tilfælde havde knyttet sig udelukkende til offentligt ansatte, til den anden del var blevet så uklar i mit indlæg, som den åbenbart må have været efter de to sidste indlæg.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

I så fald vil jeg gerne sige til hr. Glistrup, at vores betænkelighed ikke alene går på, at man i og med at sætte politikere ind i en kommis-

sion, oven i købet så talstærkt som her, dels får nogle, som måske ikke er særlig kompetente på bekostning af nogle, der er mere kompetente til selve denne opgave, men nok så meget på det synspunkt, at får man først politikere repræsenteret i en kommission – det kender vi jo herindefra – så er der rent faktisk tale om politisk binding. I det øjeblik kommissionsresultatet kommer frem som forslag fra regeringen eller i folketinget til forhandling, så er man som regel allerede bundet, i og med at man har været repræsenteret i kommissionen.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne har ordet for den sidste korte bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):

Jeg er helt enig med hr. Ib Christensen i, at der vil blive den rent praktiske konsekvens, at det vil komme til at virke som en binding. I det omfang man betegner det som en ulempe – og det kan der være noget om, det kan det i hvert fald undertiden være – så må man altså opveje det med, at man får noget, der formentlig er politisk bærekraft i. Det må afgøres område for område, hvordan man afvejer de to ting mod hinanden. Fremskridtspartiet mener, at det skal afvejes, som det er anført i vort forslag, og at man i hvert fald ikke kan lave den generelle vurdering, som hr. Ib Christensen gjorde sig til talsmand for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskatning af medhjælpende hustruer) [af Stetter m. fl.] .

(Lovforslag nr. L 114. Fremsat 18/3 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.